

የትዝብት ዕይታ

ችንፈት ሲሉ ድል ስንል

በብሔራዊ ራዕይ ላይ የተመሠረተና ሕዝባዊ ዓላማ ይዘው በአንድ ሀገር የፖለቲካ ድርጅት ስር የሚታገሉ አባላት፣ መቸነፍንና ማቸነፍን፣ ድል ማድረግንና ድል፣መነሳትን፣ የሚገመግሙት፣ ከዓላማቸው ህያውነትና ህይወት አልባነት፣ ከሕዝብ ተቀባይነት ወይም ተቀባይነት ማጣት፣ በችግር ጊዜ አይበገሬ መሆን ወይም መፍረክረክ እና ከመሳሰሉት አንጻር ብቻ አይደለም።

ለእነርሱ፣ የችንፈት ትርጉሙ፣ ክብርን ሽጦ፣ የቆሙበትን የትግል ቃልኪዳን ረስቶ፣ ለአምባገነኖች ተንበርክኮ፣ የሀገራቸውንና የሕዝባቸውን ብሔራዊ ጥቅም ለከንቱ ሥልጣን ለውጦ፣ በድርጅት መሠረታዊና ዘላቂ ዓላማና ግብ ተደራድሮ፣ የተሰውቱን ጓዶቹን አፅም አዋርዶና እራሱም ተዋርዶ ፣ ተሰፋውንና ራዕዩን አጨልሞ የከንቱ ከንቱ ሆኖ መቅረትን ነው። በብርቱ ፅናት ለመታገል ከሚያስችላቸው ዓይነተኛ ዓብነት አንዱ፣ የትግሉ ዓላማ ትክክለኛ መሆን አለመሆን ነው። ትክክለኛና ፍትኃዊ ዓላማ ይገጠዘው የምታገለው ብሎ ለሚል ታጋይ፣ የትግሉ ዓላማ፣ ለቆራጡ ታጋይ ትውልድ ሕይወት ወሳኝነት አለው ማለት የሚቻል ይመስለናል።

ፀረ ሕዝብ ኃይላት በወቅታዊ ሁኔታ በመታገዝ የሚያገኙት አንጻራዊ የበላይነት ምንም ጊዜም ቢሆን፣ በፅኑ ዓላማ ላይ በተመሠረተ ትግል ለሚዋደቅ ታጋይና አይበገሬ ኃይል ከመጤፍ የሚቆጠር አይደለም። ያማ ቢሆን ኖሮ በወቅቱ ከዓለም ኃይልን መካከል አንዷ የነበረችው ፋሽስት ኢጣሊያ በ1933 ዓም ማይጨው ላይ የኢትዮጵያን ጦር በመርዝና በጋዝ ጭስ ጨፍጭፋ ዋና ከተማችን በያዘች ጊዜ፣ ጀግናው የኢትዮጵያ ሕዝብ ትጥቁን በመፍታት ለቅኝ ገዥዎች ተንበርክኮ በተገዛ ነበር። ያንን ግን አላደረገውም። አልሞከረውምም። ምንም እንኳን በወቅቱ የነበሩት መሪዎቹ ለውጭ ወራሪ ኃይል ሀገራቸውንና ሕዝባቸውን አጋፍጠው ቢሰወሩም፣ የኢትዮጵያ ሕዝብ የየራሱን የኅብዝ አለቃና ያርበኞች መሪዎች እየመረጠ በዱር በገደሉ፣ በጫካና ሽንተረሩ እየተዋደቀ ሀገሩን ከኢጣሊያ ፋሽስት ወራሪ ኃይል ነፃ በማውጣት ክብሩን፣ ታሪኩንና ማንነቱን አስከብሯል።

ሌላም ተመሳሳይ ተጨማሪ የታሪክ ማገናዘቢያ ካስፈለገም፣ በ1982 ዓም በወያኔና በደርግ የተደገመውን አሳፋሪ የታሪክ ክስተት ማንሳት ይቻላል። ድርጊቱ የቅርብ ትዝታ በመሆኑ ወደ ዝርዝር መግባቱ አስፈላጊ ሆኖ አላገኘነውም። በዕርግጠኝነትና ያለ አንዳች ውዳሴ ከንቱ መነገር የሚገባው ግን ፣ የገባበትን ሕዝባዊ ቃልኪዳን ሳያጥፍ ወያኔን በመፋለም ላይ ያለው አይበገሬው ዕውነተኛው የኢሕአፓ ታጋይ ኃይል፣ ከቀደምቱ አርበኛ ትውልድ የወረሰውን አኩሪ ታሪክ አንግቦ እስከ መጨረሻው የትግል ምዕራፍ እየተዋደቀ የኢትዮጵያን ሕዝብ ለዴሞክራሲ ሥርዓት ማብቃትን ነው። ይህንን ከማድረግ ደግሞ የሚያግደው ምድራዊ ኃይል አይኖርም። ችንፈት የሚባል ቃል የኢሕአፓን ታጋይ ሲያለፍም አይነካው!

ሦስት ተፈራራቂ ፀረ ሕዝብ የሆኑትን አምባገነን ሥርዓት አይከፍሉ መሥዋዕት በመክፈል ማንነቱን ለኢትዮጵያ ሕዝብ በደሙና በአፅሙ ያስመሰከረ ጀግና አብዮታዊ ትውልድ፣ በወቅታዊው የፖለቲካ ሂደት በሚከሰቱ ተለዋዋጭ ውጣ ወረዶች፣ የኃይል ሚዛን አሰላለፎች፣ ያቋም መንሸራሸሮች፣ የየግለሰቦች ድክመቶችና የትግሉ ሂደት ርዝማኔዎች ምክንያት፣ በትግሉ ዕምነትና ፅናት ላይ የችንፈት ምልክቶች ከቶ ሊያሳይ አይችልም። አይገባውምም። ቀድሞውኑ ትግል ሲጀመር፣ ከጥንት ከጧቱ ለኢትዮጵያ ሕዝብ ብሔራዊ ቃል ኪዳን ሲገባ፣ የተሰውቱን ጓዶች መሥዋዕታዊ አደራ በመቀበልና በትግሉ መቀጠል ሲታመን፣ አኩሪ የሆነውን የሀገር ታሪክና ባህል ሲያስከብር እየታገለ

ለቆየና አሁንም እስከ መጨረሻው ድረስ ለመታገል ቆርጦ ለተነሳ ኃይል፥ መቸነፍ የሚባልን ቃል በእርሱ መዝገብ- ቃላት ውስጥ ቢፈልገውም እንኳን አይገኘውም።-

እንዲህ ከመቅጽበት ከሚለዋወጠው የሀገራችን የፖለቲካ ውሸንፍር ሂደት ባሻገር፥ ሌሎች የተጠበቁና ያልተጠበቁ ክስተቶች ወደ ፖለቲካው መድረክ ብቅ ማለታቸው አይቀሬ ነው። ከዚህም በቀር፥ የአካባቢና የዓለም-አቀፍ ሁለንተናዊ ክስተቶች በሀገራችን የፖለቲካ መልካ ምድር ውስጥ የተለያዩ ይዘት ያላቸው ተፅዕኖች መምጣታቸው የሚያከራክር አይደለም። እነዚህ ተፅዕኖች፥ ተወደደም ተጠላ፥ በትግሉ ባገርይና ይዘት ላይ የሚያደርጉት ግፊትና አስተጋብሮ በቀላሉ የሚገመት አይሆንም። በተለይም ዛሬ በአንድ ልዕል-ኃይል ቁጥጥር ስር በምትዋዥቀው ዓላማችን ይህ ነው የማይባል አሉታዊ ብቻ ሳይሆን ጎጆ የሆኑ ውጤቶችን ማሳደራቸው የሚካድ ሊሆን አይችልም ። አብሶማ የሦስተኛው ዓለም ተብሎ በሚጠራው በአፍሪካ፥ በእስያና በደቡብ አሜሪካ በሚኖሩ ሕዝቦች ላይ የሚያመጡት ቀጥታና ቀጥተኛ ያልሆኑ ጎዳቶች ተዘርዝረው የሚያልቁ አልሆኑም። ይህ ሀቅ በሀገራችን በኢትዮጵያ ላይ ያስከተለውን የፖለቲካ የኢኮኖሚና የማኅበራዊ ቀውስ፥ መጠኑና ስፋቱ፥ ጉዳት ከደረሰበት ከራሱ ከኢትዮጵያ ሕዝብ በስተቀር፥ ሌላ በትክክል የሚረዳው አይኖርም።

የኢትዮጵያን ሕዝብ ሰቆቃና ጉዳት ከሌሎች ሀገሮች የተለየ ከባድና አንገፍጋሬ የሚያደርገው፥ በሥልጣን ላይ ያለው ብሄረተኛ ቡድን፥ የኢትዮጵያን ብሄራዊ ጥቅም ለባዕዳን አሳልፎ መስጠቱና ሀገራችንንም የዓለም ሕዝቦች መሳቂያ መሳለቂያ መድረጉ ነው። ይህ ሀቅ ደግሞ ተቃዋሚ ድርጅቶች ነን በሚሉ ኃይሎች ዘንድ ሁለት የተለያዩ አመለካከቶችን ሊያስከትል ችሏል። አንደኛው ክፍል፥ ወያኔ በሁለንተናዊ መልኩ ጠንካራ ነው፥ የዓለም አቀፍ ሁኔታ ለመለስ ዜናዊ አመች ሆኖለታል። ምዕራባውያን ያልተቋረጠ ድጋፍና ትብብር እየለገሱት ናቸው። የአካባቢያችን ይዘታ ለትግል አያመችም። ስለሆነም እየተገዙ መታገል የወቅቱ የትግል ስልታችን መሆን ይገባል ከሚል ነው። መቸነፋችንን አምነን ተቀብለን፥ወያኔ የሚሰጠንን የፖለቲካ መንቀሳቀሻ ዕድል መጠቀም የዘመኑ የፖለቲካ ፈሊጥ ልናደርገው የግድ ይላል ብለው፥ ለመቸነፋቸው ማጠየቂያ በማግኘት ብቻ ረክተው የተቀመጡና ወያኔ የቸረላቸውን ፍርፋሬ ለመጠቀም በከንቱ ተስፋ የሚያቋምጡ ናቸው። እየተገዙ ለሚታገሉና በወያኔ ህገወጥና ዘረኛ ሥርዓት ላይ የተመሠረተውን ሀገ መንግሥት አምነው ለተቀበሉ ደግሞ፥ የወያኔ አዳራሽ ክፍት ነው። በነ መለስ ዜናዊ ጓይላ ካጨበጨቡም፥ ለተወሰነም ጊዜም ቢሆን ዕድሜ ይኖራቸዋል። የኢትዮጵያን ሕዝብ ክብርና ተዓመኔታን ግን እስከ-ወዲያኛው ድረስ አያገኙትም።

ሁለተኛው ክፍል ደግሞ፥ በአንደኛው ክፍል ከተዘረዘሩት ምክንያቶችና መነሻ የተለየና የተፃረረ ድምዳሜ የደረሱ የተቃዋሚ ኃይሎች ናቸው። መነሻቸው የኢትዮጵያ ሕዝብ ብሔራዊ ጥቅምን የማስጠበቅ ዓላማን አንግቦ መታገል ሲሆን፥ የመድረሻቸው ማጠየቂያ የተመረከዘው፥ በኢትዮጵያ ሕዝብ ትግል አቸናፊነት ነው። በማነኛውም መስፈሪያ የወያኔ ጊዚያዊ ኃይል ቢለካ፥ ቢመዘን፥ ቢገመገምና ቢተነተን፥ የመጨረሻው አቸናፊ ሆኖ የሚወጣው የኢትዮጵያ ሕዝብ ትግል መሆኑን ያምናሉ። ይህ በሕዝብ ትግል አቸናፊነት ላይ የማያወላውል ዕምነት ያለውና የሀገርን ጥቅም በማስቀደም የሚታገል ኃይል ደግሞ ምንም ምን ቢሆንና የማነኛውንም የውጭ ኃይል ርዳታ በማግኘት ሕዝብን የሚጨቆን አምባገነናዊ ሥርዓት በመጨረሻ በሕዝባዊ ትግል እንደሚንኮታኮት የታሪክ ሀቅ መሆኑን አበክሮ ይረደዋል። ይህም በመሆኑ በትግሉ ሂደትና አድማስ ዕይታ ችግራትንና ተንበርካኪነትን የሚያይበት የትግል መነፅር አይኖረውም።

እንዲያውም፥

“ ታርሶም ተሸምቶም ይበላል እንጀራ፥
እንዴት አለሽ ጥቃት፥ እንዴት አለሽ ችግራት
የሞት ባልንጀራ፥
ርሀብን መርጠኩኝ፥ ከዓላማዩ ጋራ፥ ከኩራቴ ጋራ

እንዲሁ እንጅ፥ አርማየን አንግቤ በተሰዉት ጎራ”

የሚለውን እንጉርጉር እያዘመ ይቀጥላል። የኢትዮጵያ ሕዝብ የድሉ ባለቤት እስከ ሚሆን ድረስ!

ለእንደዚህ ዓይነቱ ኃይል፥ እንደ ችንፈት የሚቆጥረው፥ ዓላማውን ሸጦ፥ የትግል ዓርማውን ረግጦ፥ የተነሳበትን ምክንያት ረስቶ፥ የራዕይ አቅጣጫውን ስቶ፥ የገባበትን ቃለ-መሃላ ክዶ፥ የሰማዕታቱን ደም አርክሶ፥ የጀግንነቱን ዝናር ፈትቶ፥ ሀገሩንና ሕዝቡን ከድቶ፥ ለወያኔ ተንበርክኮና የውርደት ሞትን ተቀብሎ ዘለዓለማዊ ሀፍረትን ተከናኝቦ ሲቀር ነው። ይህ ደግሞ ሰማይ ዝቅ መሬት ከፍ ቢል የሚሆን አይደለም።

ታዲያ ችንፈት ሲሉና እኛ ደግሞ ድል ስንል ያለው ልዩነት ይህ ነው። ይህም የጨለማና የብርሃን ያህል ልዩነት አለው። እኛ ለድል እየታገልን ለድል ስንበቃ፥ እነርሱ በችንፈት ሌጦ ታጅለው፥ ወደ ሀፍረት-ጉድጓድ ይገባሉ ።

ኖቨምበር 2007